

Alina Ștoian

100% inimă

Editura ZVEN

str. Boerescu Zaharia, nr. 2, R3/3
130059, Târgoviște, Dâmbovița
tel./fax: 0345 401 330; mobil 0765 464 304
zven.print@gmail.com | www.zven.ro

Editor – Ion Anghel

Procesare text – Alina Stoian
Tehnoredactare – ZVEN Print
Ilustrația copertei – din arhiva personală a autoarei

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STOIAN, ALINA

100% inimă / Alina Stoian - Târgoviște: Editura
ZVEN, 2020

ISBN 978-606-8955-65-0

821.135.1

Alina Ștoian

100 %
INIMĂ

Târgoviște, 2020

Lector:

Prof. Georgiana Manta

(Școala Nr. 4 „Elena Donici Cantacuzino”, Pucioasa)

Copyright © 2020 ALINA STOIAN. All right reserved

Acest volum este protejat prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, fără permisiunea scrisă a deținătorului copyright-ului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc conform legilor în vigoare.

Motto:

*Poezia, o eternitate transformată
în versuri, o iubire, un destin...*

Alina Stoian

Aceasta sunt eu și bat la inimile voastre

Voi vorbi... cu inima. Despre poezie nici nu am cum altfel. Mă numesc Alina Stoian. Am 30 de ani. Sunt din orașul Pucioasa, oraș frumos și însorit. Port poezia în suflet și poate așa a fost încă de pe băncile școlii, doar că mi-a luat ceva, până să îmi dau seama de asta.

Am fost eleva Școlii Nr. „Elena Donici Cantacuzino” din Pucioasa (2000-2008) și chiar și acum, după ani, e un loc drag mie. În care mă regăsesc. Poate că acolo am început să mă îndrept spre scris și spre lumea cărților.

De unde a început tot? 2010, noiembrie, 17. Era seară. Atunci au început să înflorească versurile la mine în inimă. Atunci le-am numit „Cuvinte”. La început, versul însemna eliberare, exprimare a iubirii, a sentimentelor. „Cuvinte” s-a numit prima creație.

Atunci nu știam ce mult avea să însemne poezia pentru mine. Acum e ceva ce mă reprezintă. Ceva ce îmi place. Uneori nu e de ajuns să îți placă ceva. Contează să te lași descoperit sau, în cazul versurilor, cineva trebuie să citească printre rânduri... Cu sufletul.

În cazul meu, Doamna Georgiana Manta a făcut primul pas. A citit printre rânduri. Cu ajutorul dânzei, poezia mea a mers, iar acum aleargă cu încredere. Ne cunoaștem și „printre rânduri”, iar acum e un Om special pentru mine. Îi mulțumesc pentru tot. Și pentru prietenie.

Din 2011 pentru mine a început liceul. La Liceul „Constantin Brâncoveanu” din Târgoviște, clasa de științe sociale, alt început frumos, altă experiență. Scrisul a continuat.

În timp am realizat că te poți inspira din orice: o floare, o melodie, vântul, oamenii, emoțiile puternice. Orice poate avea viață, iar acolo unde nu e viață, ea apare prin vers.

În 2014 am lansat „Din iubire pentru viață”, simpla idee că se poate, mi-a luminat fața.

17 decembrie – lansarea. O sală plină de oameni care au înțeles că poezia se citește încet, cu sufletul. Au înțeles că poezia se simte sau nu.

De ce scriu? Așa simt. Așa îmi spune inima. Am ajuns să las cuvintele libere. Îmi place să cred că noaptea nu se supără dacă o transform în zi și scriu. Dacă e să am un stil, și pe el îl las liber. Poate așa e cel mai bine. Rimele? Nu prea apar. Dar sper că sună frumos.

Ce iubesc? Oamenii frumoși din jur, cei de la care ai ce învăța, familia, locurile în care... mă simt ca acasă, marea (și-a pierdut multe valuri în poezia mea), natura, cărțile – după părerea mea, cititul te face mai bogat; tot ceea ce iubești te formează ca om – muzica, ritmul. Sincer, poezia mă face să simt altfel totul... Să caut muzică, viață, veselie. Îi iubesc pe cei care știu să zâmbescă sincer. Iubesc până și vântul care bate chiar acum. Sună ca o mare cu valuri agitate.

Viața m-a învățat atât de multe, încât s-ar termina cerneala din stilou. Nu-i nimic, aș scrie în continuare cu inima. Din viață a apărut scrisul și nu vrea să mai plece.

Mă învârt și în jurul prozei, dar între mine și poezie e o legătură specială.

Am două premii speciale și un premiu III, în 2015, 2018 și 2019. Astfel, Festivalul „Primăvara Albastră” și-a făcut loc pe lista mea cu anotimpuri care mă inspiră. Dincolo de orice, îmi doresc să îmi duc poezia pe scene cât mai înalte. Sper că merită, dar sincer, scena cea mai importantă e inima voastră, a cititorilor. Eu scriu din 100 % inimă. Voi, citiți încet!

24 februarie 2020

Alina Stoian, o poetă a luminii

Recunosc, din capul locului, că-mi plac tinerii care își fac din creația literară un scop al existenței, o rațiune de a fi, în acest fel ei dăruindu-se lumii sub semnele luminii. Ceea ce este și cazul ALINEI STOIAN care și-a făcut din poezie pavăză împotriva întunericului și rază de speranță, ea fiind, într-un anumit sens, și eroină, înfruntându-și un handicap, de fapt o provocare a destinului, poezia ajutând-o să-și depășească această stare, în acest fel trăind o salvatoare jubilație spirituală.

Ei bine, „100% inimă” – excelent titlu pentru o carte de poezie, sugerând o totală dăruire de sine – îi mărturisește darul de a fi în deplină comuniune cu semenii și cu natura, încredințându-se acestei osmoze ca într-o euharistie.

Ars poetica ALINEI STOIAN este una de sorginte apolinică, sinceră mărturisitoare, nu se pierde în sofisticate exprimări postmoderniste, autenticul ei har liric se transmite limpid, de cele mai multe ori, prin mesaje metaforice care produc o reală emoție cititorului. ALINA STOIAN, de bună seamă, se vrea înțeleasă, sufletul ei fiind țesut din borangicuri solare.

ALINA STOIAN, bine ai venit în grădina poeziei, pentru a alina cu inima ta 100% inimile semenilor tăi!

Eu, unul, cred în tine! Ești un înger din aripile căruia ning fluturi de lumină!

Prof. dr. GEORGE COANDĂ

*Membru al Academiei Americano-Române
de Științe și Arte din SUA*

Haideți să ne lăsăm purtați în infinitul de iubire!

În vremuri în care existența își caută adevăratul sens pentru mulți dintre noi, se pare că Lecțiile vieții nu încetează să vină de la acei OAMENI care au înțeles demult adevărata valoare a TIMPULUI. Despre cine este vorba? Despre Alina Stoian. Odinioară, fetița purtată pe brațe de tatăl ei la școală, ca să învețe, să se bucure de tot ceea ce un copil are nevoie (pe atunci Alina nu avea nici măcar un scaun cu rotile!), astăzi, Alina Stoian este o tânără talentată și creativă al cărei suflet se deschide către fiecare cu multă iubire și modestie și care trăiește frumos lângă familia ei.

Alina așază în „cuvinte potrivite”, pentru a doua oară, imensa ei dragoste de viață, percepția asupra eternelor minuni ale naturii. Stă de vorbă cu noaptea, ploaia sau vântul, cu Soarele și Luna, cu vara sau iarna, cu marea sau cerul, cu florile și copacii și „merge de mână cu Poezia” în „Țara timpului” unde „Emoțiile au puls”, „făcând din fiecare Noapte o Zi”, o sărbătoare a Cuvântului și a Inimii.

I-am cunoscut sensibilitatea și Povestea vieții încet, încet, de când venea cu atâta entuziasm în școala care avea să îi fie ca o a doua casă și familie, Școala Nr. 4 „Elena Donici Cantacuzino”, Pucioasa și unde astăzi se întoarce cu aceeași dragoste, recunoștință și bucurie de a trăi. Alina iubeste să interacționeze cu semenii săi, cu foștii profesori, dar mai ales cu cei mici. La Cenaclul Literar, aduce caietul său plin de poezii și compuneri, le citește frumos, șoptit, se oprește și zâmbeste, nu așteaptă niciun gest de recunoștință, dar sufletul îi râde prin ochii puri când simte că Poezia a atins Interiorul celor cărora li s-a adresat. Scrisul ei e un exemplu atât la propriu, cât și la figurat, puțini copii mai scriu

astăzi atât de frumos, e o caligrafie care traduce frumusețea spiritului. Sensurile creațiilor sale ascund trăiri multe, puternice, sincere și este imposibil să nu rezonezi cu vibrația ce a născut cuvântul, mai ales că versurile curg atât de firesc, ca firul unei povești.

Alina vede în orice gri ceva alb, se lasă purtată de valurile mării ce îi răscolesc frumusețea sufletului, mulțumește Domnului și familiei, se cufundă în lumea cărților unde se îmbată de cântecul ei, aleargă încet cu spiritul ei liber și își adună toată forța pentru a ne dărui a doua ei carte, „100% inimă”, 100% din iubire pentru viață!

Alina e Modelul la care ar trebui să ne raportăm fiecare dintre noi, deopotrivă mici și mari, este Omul de la care ar trebui să învățăm faptul că dincolo de probleme, de orice fel, există șanse, există iubire, există putere și credință, există speranță și înțelegere!

Așadar, haideți să pășim încet în Lumea care i-a dat mereu aripi Alinei și să ne lăsăm purtați în infinitul de iubire ce ne va da și nouă curajul de a TRĂI frumos, în pas cu TIMPUL și zbaterea lui. Alina, îți suntem recunoscători!

Prof. GEORGIANA MANTA

Școala Nr. 4 „Elena Donici Cantacuzino” Pucioasa

De gratitudine

Ce s-ar alege de poezie fără cei care au încredere? Nimic? S-ar așterne praful peste foi? Cu siguranță ambele variante.

Nu există reușită fără oamenii puternici în spate.

Nu există poezie fără inimi care să citească.

„100% inimă” a trecut de la vis la realitate datorită vouă, cititorilor, și în special datorită oamenilor frumoși.

Îmi e greu să scriu câteva rânduri de mulțumiri la modul general. Așa că am ales cu inima!

Mulțumesc din inimă doamnei Georgiana Manta, pentru timpul și încrederea pusă în această carte (și nu numai).

Mulțumesc domnului George Coandă pentru prefață și pentru că a citit cu inima.

Mulțumesc doamnei Luminița Gogoiu.

Mulțumesc domnului Eugen Stăncioiu pentru laptop.

Mulțumesc doamnei Mădălina Zamfir.

Mulțumesc Asociației „Poduri” Peste Podurile.

Mulțumesc domnului Buia Constantin.

Celor care nu sunt prezenți cu numele în această pagină, dar ați dat o mână de ajutor, de asemenea, le mulțumesc.

Stimați cititori, mulțumesc!

Cu drag,

Alina

A mea

Ancorată-n jurul meu
Stă marea.
E rece.
Și caldă
Îmbrățișarea ei solfegiază
pe note de vară.
Mi-am făcut inel din alge...
Pare că mă doare un poem
De-atâtea ceasuri naufragiate
Fără niciun mal.
Ești frumoasă!
Aș număra infinitul
aici...
Se-nvârt raze
Ce obrazul mi-l sărută...
Amoruri din cercuri sărate.
Mi-aș face un castel
din tine.
Semnează-te, a mea,
Cu scoici din adâncul tău.
Udă-mi prosopul cu apele,
Liniștile tale.
Scufundă-te până la brâu
Și hai cu mine-acasă!

Costinești, 12 iulie 2015

Agitație

Trec mașinile atât de grăbite,
Că ochii nu le-ajung.
Au volum...
A rămas butonul blocat, pe gânduri ce nu
se mai aud.
Pași aglomerati.
Mai trec în liniște doar raze,
cu suflul lor înfierbântat.
Pare că vântul, ne împinge spre uitare
sigură.
Gradele se schimbă.
O lumină își arată forța. E geamăna
celui mai cald amic, al cercurilor solare.

Se topesc simțuri sensibile, la puterea ei.
Drumul, se predă sub roți.
Își lasă ultima strigare soarelui.
Își pierde cuvintele și locul.

Oamenii aleargă. În stânga agitație,
În dreapta, nu se mai vede răbdarea.
Acolo unde este, și chipul ei caută
un colț de umbră.

14 iunie 2017

Alături de ea

Capul sus.

Privesc cerul și întrerup căderea unui strop.

Se scutură un nor...

Dacă i-aș aduna tristețea în palmă,

Aș avea marea doar pentru mine.

Capul jos.

Câteva vise triste, mici, se scurg pe pielea mea.

Le-aș alătura, pe toate, într-un vis curat.

Aș ține marea prizonieră în odaia mea.

Când e furtună de nisip,

Mi-aș face pelerină din apele-i cele mai calme,

doar să-i fiu alături.

Privirea în față.

Visele mici prind viteză.

Am să-mi construiesc propria mare la fereastră.

Când n-o să mai găsească drumul către alte zări,

Am să-i adun toată ființa la mine pe chip,

doar să-i fiu alături.

10 iunie 2017

Alb tăcut

Azi, am ochii înconjurați de un alb tăcut.
Simțul meu vizual, se pierde într-un
alb fix, amețitor.
Doar voci îndepărtate, furate de curentul serii,
și alb, aproape dureros.
Saloane tăcute, când ziua ajunge la jumate.
Pupilele ce par că vor să-mi fugă de la
locul lor,
aproape înțepate de tăcerea albă...

Dimineața, vizita cerului în mai multe culori.
A venit să dea detalii
despre ziua-n care m-am născut.
Nici nu plouă.
Probabil, atunci... ca și acum, soarele își
arăta adevărata lui splendoare
calmă, răcoroasă.

E geamul deschis, în rezerva mea nesfârșită
de bună dispoziție,
E lângă mine sufletul acela frumos,
obosit, dar plin de iubire maternă.
E un simț al umorului ce vrea să fie
ignorant, când aude tăcerea albului.

27 iunie 2017

Alerg

Se aud chitare...

S-au adăpostit de cea mai antipatică ploaie.

Are sprâncenele groase, puternice.

Au crescut... de-atâta rouă din zorii cerului.

Are gâtul învelit cu un fum gri,

și coboară peste zare.

Eu alerg cu pașii în ritmul ploii.

Se aud chitare electrice.

Eu alerg, cât de tare s-ar încăpățâna

bucățile de nori să-mi înece

drumul.

Cerul se îmbracă în dungi fosforescente,

dar eu alerg.

Construiesc vârf de creion din fumul gri.

Desenez alergând, un soare din fulgere

și cele mai electrice sunete,

de chitare.

18 iunie 2017

Ancoră

Harul i-a dat târcoale naturii.
Și a fost vers.
Și a binevoit să se-așeze pe foi.
Din pietre a zâmbit ceața,
Căci piatra are chipul ei.
Dar a fost vers.
Și pe fața tăcută a ceții,
a apărut emoția.

Soarele a vrut să se întunece.
Dar a fost cuvânt pierdut pe asfalt.
Și luminau emoții mici.
Au fost „Cuvinte” plutitoare.
Și dacă a fost o ancoră blocată în timp,
Acum timpul e vers.
Și soarele e lumină.

Poate harul încă îi mai dă târcoale naturii.
Își ia lumina din mare.
Își culege emoțiile din pietrele fine
de pe mal.

2 martie 2020

CUPRINS

Aceasta sunt eu și bat la inimile voastre.....	6
Alina Stoian, o poetă a luminii	8
Haideți să ne lăsăm purtați în infinitul de iubire!	9
De gratitudine	11
A mea	12
Agitație	13
Alături de ea	14
Alb tăcut	15
Alerg	16
Ancoră	17
Anotimp	18
Apă	19
Apus	20
Asfalt	21
Baladă	22
Căutare	24
Câmp de maci	25
Cântece	26
Cealaltă ființă	28
Ceas	29

Cenușăreasă albă	30
Cerul are buze dulci	32
Cerului	33
Compunere	34
Culori	35
De dragul versului	37
De vorbă cu vara	39
Despre tine, iarnă	40
Domnului	42
Echilibru	43
Ecouri reci	45
Elemente	47
Emoții	49
Ești o artă	51
Eu și marea	53
Fata din mare	54
Fată blândă	55
Fier	57
Flori	58
Fluturi	60
Forme	61
Fum	62

Geometrie	64
Iarna a uitat să respire	65
Iarnă împărțită-n fraze	67
Inimă aspră	69
Invitație	71
Îmi ești dragă	73
În țara timpului	74
Îți scriu, mare frumoasă	76
La umbra cireșului	77
Lacăt	78
Lacrimi pufoase	79
Lalele galbene	80
Liliac înflorit	81
Linii	82
Lovituri marine	84
Lumină	85
Lună dragă	86
Marea doarme	88
Marea păstrează tăcerea	90
Mă lasă	92
Mersul apei	93
Mișcare	94

Natură cu suflet alb	95
Neuitare	97
Noapte	99
O altă matematică	100
O frunză	102
O să rog răsăritul... ..	104
O viață și încă puțin	105
Ocean	107
Ochii	108
Oxigen	109
Pământ	110
Pentru somnul tău, copile	111
Personaje	112
Poezie dragă	113
Porturi	114
Provocare	115
Puls	116
Puterea soarelui	117
Puteri	118
Respirații	120
Să nu te sfârșești	121
Sfaturi pentru vară	122

Suflet plutitor	124
Sunete	125
Și azi	126
Și vântul îmi e prieten	127
Tăcere	129
Trandafir	130
Ție, natură	132
Ție, dragă mămică	134
Țin luna în palmă	135
Un praf de secundă	136
Vis însořit	137
Vorba ierbii	139
Vreme	140
Zăpadă ascunsă... ..	141

TIPARUL www.zven.ro
zven.print@gmail.com
tel./fax: 0345 401 330
mobil: 0765 464 304

str. Gabriel Popescu, nr. 3, Târgoviște, Dâmbovița

Autoarea declară că prezentul volum îi aparține și că nu încalcă drepturile
intelectuale ale niciunei alte persoane. Drept urmare își asumă întreaga
răspundere, conform legislației în vigoare, atât pentru forma,
cât și pentru conținutul volumului de față.
